

то” и “глава-та” (Кол. 2; 17, 19). И имъ заповѣда: “Никой прочее да вы не осжда заради ядеіе-то, или піеіе-то, или зашто право различіе между нѣкои праздницы, или новомѣсечія или сѣботы (*) (Кол. 2; 16). И на Галатяны-тѣ также писа: “Понеже познахте Бога, какъ ся вращате пакъ кѣмъ слабы-тѣ и бѣдны-тѣ стихи, на които изново искате да служите? Защо изгледвате дни-тъ и мѣсецы-тѣ и врѣмена-та и години-тѣ. Боіж ся за васъ да не съмъ ся напусто трудилъ у васъ.” (Гал. 4; 9-11). Отъ тѣзи примѣры, поученія и наставленія апостолскы не е ли явно че тѣ не сѣ опрѣдѣлили никои праздницы, но даже сѣ и възбранили таквозъ едно опрѣдѣленіе. И наистинѣ въ Новый Завѣтъ (освѣтъ святѣ Недѣль) нѣма праздницы опрѣдѣлени, ни за святцы ни за Дѣвъ Маріѣ, нито даже въ честь на Христа спасителя, ни за рождество-то му ни за възкресеніе-то му, ни за възнесеніе-то му, нито за друго нѣкое събытіе на земный му животъ.

УСТАНОВЕНІЕ-ТО НА ПРАЗДНИЦЫ-ТѢ.

Пасха-та или Въскресеніе-то и Петдесетница.

Два-та тѣзи праздника сѣ най стари-тѣ въ христіянскѣ-тѣ церквѣ, за които можемъ да кажемъ че сѣ минжли отъ Еврейскѣ-тѣ

(*) “Сѣбота,” Евреи-тѣ които бѣхѣ станжли христіани постоянноувахѣ да вардятъ сѣботы.